

[Poul Nielson.]

nogle år. Det er en væsentlig forskel, om det er investeringer, virksomhederne under alle omstændigheder godt nok ville lave, men først mange eller i hvert fald nogle år senere og så under en prismæssig, ressourceforsyningsmæssig og energiforsyningsmæssig tvangssituation. Under alle omstændigheder vil alle disse investeringer på lang sigt blive afholdt af virksomhederne, hvis vi ved år 2000 skal have et dansk erhvervsliv. Det afgørende er, om vi fremmer tingene med denne lovgivning, og det gør vi som sagt kun, hvis vi giver tilskud helt ude på marginalen, hvor virksomhederne her og nu ellers ikke ville afholde de udgifter.

Jeg kan med min bedste vilje ikke se, at hr. Wilhjelms har fat i noget som helst af interesse her.

Ole Olsen (SF):

VS' modstand mod denne lovgivning må øjensynlig bero på en grundlæggende mistillid til handelsministeren, til regeringen, til socialdemokratiet, gående ud på, at når man laver sådan noget, er man nok bare ude på at give tilskud til erhvervslivet.

Det er blevet sagt meget klart fra ministerens side – det står i bemærkningerne til lovforslaget – at det er meningen, pengene skal anvendes til investeringer i energibesparelser i processer, hvor investeringerne ellers ikke var blevet foretaget. Det er da klart, det må være handelsministerens ansvar, at det faktisk sker på den måde, og det må handelsministeren selvfølgelig stå til ansvar for over for folketinget.

Det er lidt kedeligt, at VS ikke rigtig vil leve op til de meget smukke mål, de siger de har med deres energipolitik, ved at gå ind i et realistisk arbejde også i et kapitalistisk samfund med at få stablet en energipolitik på benene.

De argumenter, hr. Wilhjelms bruger, er – og nu kan jeg bruge det udtryk, som hr. Wilhjelms brugte om lovforslaget – mere end blakkede. Jeg synes, det er sådan, at de rentabilitetsberegninger, hr. Wilhjelms kommer med, er meget langt ude. Ved behandlingen af det tilsvarende lovforslag i sidste samling regnede hr. Wilhjelms, så vidt jeg erindrer, sig frem til en forrentning på 11 pct. på baggrund af de generelle bemærkninger – de meget løse skøn – der er i regeringens energiplan. Jeg tror ikke, de fra regeringens side er ment som andet end nogle mere el-

ler mindre løse skøn; det ville være meget dumt af regeringen at give dem ud for at være eksakte tal. Denne procent anvendte hr. Wilhjelms så på det konkrete projekt og sagde, det måtte være en forrentning, der var mere end høj nok, idet hr. Wilhjelms gik ud fra, at olien nok ville stige meget mere, end alt andet gjorde – jeg ved ikke, hvorfra hr. Wilhjelms ved, hvor meget maskiner vil stige i pris – hvorefter man sluttede, at det derfor måtte være svindel, hvad socialdemokratiet og regeringen lavede her.

Nu finder hr. Wilhjelms nogle nye rentabilitetsberegninger frem, og det centrale er, at hr. Wilhjelms bruger de rentabilitetsberegninger, man kan lave på grundlag af nogle helt generelle bemærkninger dels i regeringens energiplan, dels i udvalget, på det konkrete projekt.

Jeg tror, det er helt forkert at gøre det på den måde. Jeg tror, man skal erkende, at der her er tale om en situation, hvor det er handelsministerens ansvar at sørge for, at pengene bliver brugt nøjagtig på den måde, der står i loven. Men hvis man på forhånd går ud fra, at handelsministeren vil gøre det modsatte og bare bruge pengene til foræring til erhvervslivet, så må hr. Wilhjelms selvfølgelig stemme imod.

Men hvis man gør sådan, synes jeg også, VS samtidig erklærer, at de vil sætte sig udenfor, at de ikke vil være med til at drive energipolitik her i landet. Og det er meget sørgeligt, for skal der laves energipolitik, så er VS' stemmer, så vidt jeg kan se, temmelig nødvendige. Derfor synes jeg, VS skulle forsøge at få reel indflydelse på energipolitikken i stedet for at komme med sådan en gang luft, er der vist blevet sagt i dag, som hr. Wilhjelms kommer med her.

Jeg vil slutte af med en beklagelse over – det er vi kommet med mange gange – at vi får energipolitikken så stykkevis og delt, at vi ikke får et samlet oplæg, men det synes jeg nok hr. Wilhjelms er temmelig medskyldig i ved sin argumentation, som vi hører den i dag.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg kan vel ikke kalde VS' holdning til denne sag for skuffende, for det ville jo forudsætte nogle højere forventninger, end jeg har til VS, men jeg finder det fænomenalt besynderligt, at netop VS, som næsten har patenteret en vidtgående energipolitik, ligefrem vil stemme imod et forslag, der som dette helt angiveligt går ud på at spare energi og kun vil komme til funktion, hvis der spares noget energi.

Det er jo nemlig ikke rigtigt, at dette ikke vil